

РЕШЕНИЕ

№ 3919

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 23.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **2320** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата/ЗДвП/ във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], подадена чрез управителя М. А., срещу Заповед прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-000961/02.03.2022 г., издадена от И. Й. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка "прекръпяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца".

Жалбоподателят, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител, поддържа сезиращата съда жалба. Твърди, че заповедта е незаконосъобразна, като издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон. Моли за отмяна на оспорения административен акт и присъждане на разноски съгласно представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – И. Й. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура – редовна призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд - София-град, Трето отделение, 11 състав, след като се запозна със становищата на страните и с приетите по делото доказателства, намира от фактическа страна следното:

На 21.02.2022 г. мл. автоконтрольор при ОПП при СДВР е съставил АУАН на Н. Г. К.

затова, че на 25.08.2021 г., около 22,25 часа в [населено място], по [улица] с посока на движение от ул. Л. към бул. Ц. Б. III, управлява спец. автомобил М. ТГС с рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], и на кръстовището с [улица], поради отклонение на дясно по платното за движение реализира ПТП с попътно движещия се отдясно М. Е 200 с рег. [рег.номер на МПС], след което при възникналите разногласия, напуска мястопроизшествието, като не уведомява компетентните органи на МВР. В АУАН е отбелязано, че от направена справка в АИС, водачът К. е лишен от право да управлява МПС с АУАН № G./28.06.2021 г. и НП 21-4332-013889 от 08.07.2021 г. Тка описаното е квалифицирано от актосъставителя като нарушение на чл. 25, ал. 1, чл. 123, ал.1, т. 3, б. "В", чл. 150а от ЗДвП. АУАН е връчен на водача Н. К. на 21.02.2022 г.

В мотивите на оспорената заповед е вписана следната фактическа обстановка: МПС – специален автомобил М. ТГС с табели с рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], е управляван от Н. Г. К. на 25.08.2021 г. около 22:25 часа в [населено място] по [улица] с посока на движение от ул. „Л. към [улица] III. Водачът не представя СУМПС – лишен от право да управлява МПС по административен ред, за което му е съставен АУАН серия АД № 060202/21.02.2022 г. и на основание чл. 171, т. 2А, б. „а“ от ЗДвП и чл. 22 ЗАНН е наложена ПАМ на дружеството, представлявано от М. А. А. - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, като са отнети документи: СРМПС №[ЕИК] и 2 бр. рег. табели [рег.номер на МПС].

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

След извършване на служебна проверка, съдът установи, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната писмена форма, но е постановен при съществено нарушаване на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон по следните съображения:

Нормата на чл. 35 от АПК задължава административният орган да издаде ИАА след като изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и обсъди обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. В случая, цитираната процесуална норма е нарушена, доколкото оспорената ЗППАМ е постановена без да се изяснят всички факти и обстоятелства, които имат значение за изясняването на случая.

За да постанови оспорената заповед АО се е позовал на АУАН, издаден на 21.02.2022 г., в който е посочено, че Н. К. /управлявал процесното ППС/ е бил лишен от право да управлява ППС по административен ред, съгласно НП от 08.07.2021 г. без да изясни от коя дата и за какъв период е наложена санкцията, както и дали същата не е изтекла към датата на съставяне на АУАН, който е издаден 7 месеца по-късно от датата на посоченото наказателно постановление. В този смисъл, към момента на извършената проверка е възможно Н. К. да е изтърпял наложеното му административно наказание. Съдът намира, че допуснатото процесуално нарушение е довело и до неправилно

приложение на относимата материалноправна норма.

Разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „А“ от ЗДвП, предвижда налагането на принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътното превозно средство на собственик, чийто автомобил се управлява от лице, което е лишено от право да управлява по съдебен или административен ред. За да са налице предпоставките за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „А“ от ЗДвП следва в хода на административното производство да са доказани правото на собственост върху автомобила и управлението му от лице, различно от собственика, и с отнети права за правоуправление. По отношение на първия въпрос - собственост на превозното средство - няма спор между страните, поради което съдът намира, че адресата на принудителната административна мярка правилно е определен. Недоказано е обаче обстоятелството, че лицето Н. К. /управлявало МПС/ е било лишено от право да управлява ППС по административен ред. Към административната преписка не е приложено наказателно постановление № 21 – 4332 – 01388905 от 08.07.2021 г. и АУАН № 446561/28.06.2021 г. /цитирани в АУАН серия АД № 060202 от 21.02.2022 г./, въз основа на които да бъде установено по безспорен начин, че към дата 25.08.2021 г. автомобилът, собственост на [фирма] е бил управляван от лице лишено от право да управлява МПС по административен ред. Следователно в хода на настоящото производство не са установени по безспорен начин един от съставомерните елементи за налагане на принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

По изложените съображения съдът намира, че са налице основанията по чл. 146, т. 3 , 4 от АПК за отмяна на оспорената заповед.

С оглед изхода на спора и представеният от жалбоподателя списък по чл. 80 ГПК /л. 35/, ответникът следва да бъде осъден да заплати разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева, съставляващи реално платен хонорар по договор № 50-1/26.04.2022 г. /л. 36 и 37/.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 11 - ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-000961/02.03.2022 г., издадена от И. Й. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на [фирма], ЕИК, със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [улица], [жилищен адрес] партер, представлявано от М. А. А., разноски по делото в размер на 300 /триста/ лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: